

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatele: O. B.**, zastoupen Michalem Benčokem, advokátem, se sídlem Václavské nám. 17, 110 00 Praha 1, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 5998/VL - 07 - 17 - 2003 ze dne 28. 11. 2003, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 4. 2004, č. j. 59 Az 203/2003 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 28. 11. 2003, č. j. OAM - 5998/VL - 07 - 17 - 2003, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Správní orgán uvedl, že v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že důvodem žádosti o udělení azylu je snaha legalizovat pobyt na území České republiky, ekonomické potíže ve vlasti, přání umožnit vlastním dětem lepší možnosti vzdělání.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, v níž uvedl, že s rozhodnutím, které specifikoval, nesouhlasí. V doplnění žaloby k výzvě soudu v podání ze dne 12. 2. 2004 žalobce namítl, že žalovaný nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci a důkazy, které si správní orgán opatřil, byly neúplné, čímž podle jeho názoru došlo

k porušení ust. § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

O žalobě rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 59 Az 203/2003 - 35 ze dne 28. 4. 2004 tak, že žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobcem uplatněné důvody nelze podřadit pod žádný zákonný důvod, pro který lze azyl udělit a jeho žádost o udělení azylu je zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Ostravě podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 6. 5. 2004 kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl stěžovateli doručen dne 3. 5. 2004, kasační stížnost byla podána na poště k přepravě dne 6. 5. 2004 a doručena Krajskému soudu v Ostravě dne 7. 5. 2004. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatel je zastoupen advokátem.

Z obsahu podání vyplývá, že jako důvody kasační stížnosti stěžovatel uplatňuje důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v kasační stížnosti z 6. 5. 2004 uvádí, že právní otázka nebyla soudem správně posouzena a dále, stejně jako v žalobě, poukazuje na porušení jednotlivých citovaných ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a to bez příslušné konkretizace. V doplnění kasační stížnosti k výzvě Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 5. 20o4, č. j. 59 Az 203/2003 – 43, pak stěžovatel výslovně uplatňuje důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel namítá, že v průběhu správního řízení nebyl zjištěn úplně a správně přesný stav věci, důkazy, které si soud opatřil, byly neúplné a zakládaly se fakticky jen na podkladech obsažených ve správním spisu. Situaci na Ukrajině nelze podle mínění stěžovatele považovat za stabilizovanou a z toho důvodu soud nemohl posoudit správně skutkové a právní otázky, které byly potřebné pro jeho rozhodnutí.

Ze shora uvedených důvodů stěžovatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, což odůvodnil tím, že následky rozhodnutí by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu.

Žalovaný se ve svém vyjádření ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Ostravě, kasační stížnost považuje za nedůvodnou, stejně tak i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel uplatnil stížnostní důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Podle § 103 odst. 1 písm. a) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá buď

v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní předpis, popř. je sice aplikován správný právní předpis, ale tento je nesprávně vyložen. Podle § 103 odst. 1 písm. b) lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Skutková podstata je se spisy v rozporu, pokud skutkový materiál, jinak dostačující k učinění správného skutkového závěru, ve spise obsažený, vede k jiným skutkovým závěrům, než jaký učinil rozhodující orgán. Skutková podstata nemá oporu ve spisech, chybí-li ve spisech skutkový materiál pro skutkový závěr učiněný rozhodujícím orgánem, přičemž tento materiál je nedostačující k učinění správného skutkového závěru.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán i Krajský soud v Ostravě postupovaly správně, když důvody uplatňované stěžovatelem neshledaly jako důvody k udělení azylu a podle toho rozhodly.

Ostatně stěžovatelem uváděné ekonomické potíže v zemi původu nejsou důvodem, který je podřaditelný pod ustanovení zákona o azylu, neboť uváděné problémy nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy jeho rasou, národností, náboženstvím, příslušností k určité sociální skupině, či zastávanými politickými názory, a tedy nejsou důvodem pro udělení azylu.

Podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu se žádost o udělení azylu zamítne jako zjevně bezdůvodná, jestliže žadatel neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se Krajský soud v Ostravě napadeným rozsudkem nedopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud nepochybil, jestliže považoval rozhodnutí žalovaného za zákonné a neshledal na něm vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto tak, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu